

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן ארז לוי ז"ל

בן רבקה ורמי

נולד בירושלים

בתאריך כ"ט באדר תשל"ט, 28/3/1979

התגורר בירושלים

התגייס בנובמבר 1998

שרת בחטיבת גולני

נפל בתאונת אימונים

בתאריך י"ג בטבת תשס"ב, 28/12/2001

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 6 שורה: 7 קבר: 3

הותיר אחריו הורים ושלוש אחיות

בן 22 בנפלו

קורות חיים

בן רבקה ורמי. נולד ביום כ"ט באדר תשל"ט (28.3.1979) בירושלים, אח לדורית, גלית ומיכל. כבר כתינוק היה עירני מאוד, יפה תואר ומלא סקרנות ושמחת חיים.

ארז למד בבית-הספר היסודי הממלכתי-דתי 'רמות א' ובבית-הספר התיכון ע"ש הימלפרב בכיתת 'בית המדרש', שם סיים בהצטיינות את לימודי הקודש. עוד בתקופת התיכון החל להתאמן לקראת שירותו הצבאי.

ארז נמנה עם חברי תנועת הנוער הדתית 'עזרא' והיה מן הפעילים ביותר. הוא השתתף דרך קבע במסעות, בטיולים ובמחנות הקיץ. גולת הכותרת בתקופה זו היתה עת שימש ארז כמדריך בתנועה, השקיע בחניכיו וטבע בהם חותם עמוק. בפעולות שהעביר לחניכיו באו לידי ביטוי חיזוק האמונה בקב"ה וכן ערכי היחיד והחברה, האהבה לארץ ואהבת האדם.

באותה תקופה פנה ארז יותר ללימוד התורה. טבעית היתה, אפוא, בחירתו ללמוד במסגרת תורנית של המכינה הקדם-צבאית 'עצמונה'

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שבגוש קטיף, שם למד שנה וחצי. עד מהרה התברר כי המכינה האירה את חייו וגרמה לו שמחת חיים והתעלות רוחנית. השילוב של לימודי קודש, אמונה, גיבוש חברתי, אהבת המקום והלימודים בחברותא עם חברים ורבנים הוסיפו לארז נדבך משמעותי בבניית אישיותו ובעיצובה. עד כדי כך אהב את המקום שגם תוך כדי השירות הצבאי היה מחלק את זמנו הפנוי בין השהייה בבית לבין ישיבה על ספסלי בית המדרש בעצמונה.

בחודש נובמבר 1998 התגייס ארז לצה"ל ליחידת 'אגוז' שבחטיבת 'גולני'.

ארז ראה בשירות הצבאי ראשית לכל מצווה ראשונה במעלה. על רקע זה ניתן להבין את מסירותו ואת התנדבותו והתגייסותו לכל משימה.

בשירות הצבאי ראה את מהות החיים האמיתיים, שיש בהם עשייה אמיתית, הנובעת ממעמקי הנפש למען עם ישראל, למען ארץ-ישראל ושלמותה ולמען כל אזרח בה. אופיו המיוחד הכובש לבבות, לבו הטוב, רצונו לעזור לכל, התנדבותו לכל משימה ומעל לכל יושרו הבלתי מתפשר, הבליטו אותו מרגע גיוסו לצבא.

לארז היתה מוטיבציה גבוהה לשרת בצה"ל ובסיום הטירונות נבחר לחייל מצטיין, 'מופת פלוגתי'.

חיילי היחידה הגיעו כטירונים לבסיס 'בזק'. לאחר כחודשיים עברו לבסיס 'פלס' להמשך הטירונות ולאומון מתקדם, שבסיומו עלו ליחידה והתחילו את מסלולם כלוחמים לעתיד ביחידת 'אגוז'. ארז יצא עם יחידתו לקו בלבנון במוצב עישייה. לאחר-מכן שימש ארז כמ"כ של טירונים, ואחר-כך חזר לצוות כלוחם. לאחר ארבעה חודשים יצא, כפי שהתבקש כל כך, לקורס קצינים שבסיומו קיבל פיקוד על צוות צלפים ביחידת 'אגוז'. לבקשתו הועבר לבסיס האימונים של חטיבת 'גולני' ומונה מפקד צוות בפלוגת טירונים של יחידת 'אגוז'. משאת נפשו של ארז היתה פיקוד על החיילים הצעירים וטיפולם האישי. ארז ראה בחינוך שליחות ובטירונים הצעירים את דור העתיד. יותר מכל, הציב לו למטרה את עיצובם של חייליו כבני אדם ערכיים ובעלי מידות. בזה היה ארז למופת ולמודל לחיקוי בתפקידו הצבאי, אך בייחוד כאיש חינוך המפלס את דרכו ברצינות, בחוכמה רבה וביושר, וכפי שהיה בעצמו כך גם דרש מחייליו לעשות הכול בצניעות וענווה.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בכל תקופת שירותו הצבאי הקפיד ארז על קביעת עתים לתורה ועל קיום המצוות, קלה כחמורה. בחופשותיו הקצרות ניצל את זמנו לשיעורים ולעיסוק במעשי צדקה וחסד. מפקד הצוות שלו בטירונות מתאר כיצד היה ארז קם לפני כולם כדי שיספיק להתפלל ומוודא שכולם יקומו ויעבדו על מסדר סוף השבוע ועוזר לחבריו למלא את משימותיהם, שחם וחלילה לא ייווצר מצב שבו אנשים עובדים והוא אינו עוזר. את עוצמותיו הגדולות ואת אמונתו הבלתי מסויגת באלוקים ובאדם חלק עם בני משפחתו.

ערב לפני שארז נפל התקיים ב'צומת גולני' טקס השבעה לחייליו הטירונים וארז הספיק לחלק לכל אחד ואחד מהם את ספר התנ"ך ואת הנשק האישי - 'ספרא וסייפא ירדו כרוכים מהשמים'.

כזה היה האיש, שחרף גילו הצעיר, הותיר אחריו מורשת ערכית גדולה. היה לסמל ולמופת ביושרו הנדיר, במסירות הנפש לעם ישראל, באהבת התורה והמולדת.

ביום שישי, י"ג בטבת תשס"ב (28.12.2001) נפל ארז בתאונת-אימונים בבסיס 'פלסי' שבבקעת הירדן והובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו הורים ושלוש אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סגן. בן עשרים-ושתיים היה בנופלו.

כך אומר על ארז יובל ריבלין, שהיה המהנדל של ארז בכיתות י"א וי"ב בהימלפרב:

"תמיד, כשמדברים על מישהו שנפל, עולים הדברים הרגילים: חברותי, נחמד, חייכן, וכו'. כל הדברים האלה נכונים לגבי ארז, אבל לי דווקא קופצים לראש הסיפורים הקטנים. אני זוכר שבתחילת כיתה ט' הוא היה קטן וממושקף, אבל היו לו כתפיים רחבות. בכל זאת, היה ברור לו שהוא רוצה להיות חי"רניק. לכן, הוא עבד על עצמו מבחינה פיזית בלי הפסקה. בבית הספר יש מתח, ותמיד היו רואים אותו מתנדנד שם. היתה לו כף יד ענקית, ועד היום זוכרים בכיתה שאחרי צ'פחה ממנו נשארים סימנים על הגב. אז לימדתי אותם גמרא בעיון. משהו שאני זוכר ממנו, זה שהוא ושלתי (שאלתיאל סבן, החבר הכי טוב) היו יושבים בסוף הכיתה. הם היו מתנדנדים כל הזמן, והיתה להם כזו מיומנות, שהצליחו לאזן את הכיסא על רגל אחת. תוך כדי הפוזה הנונשלנטית הזו, נשענים על הקיר, הם היו תופסים אותי באי-דיוקים, וכשלא הייתי בטוח שהבנתי נכון, יכולתי לרמות את כל הכיתה חוץ משניהם. בגללם הייתי חוזר שוב ושוב על הגמרא עד שהייתי בטוח שאני מבין אותה נכון. כשהוא בא עם ההורים בכיתה י"א לאסיפה, חשבתי לעצמי: איזו משפחה יפה. כשארז נפל, ידעתי על כך מחבר שלו, עוד לפני המשפחה. מיד יצאתי לשם עם האוטו, והגעתי אליהם קצת אחרי שקיבלו את ההודעה. ראיתי אותם בלעדיו, וחשבתי על היופי הזה, ועל זה שהוא לא שלם עכשיו, הוא כבר לא יהיה אותו דבר. בפורים של כיתה י"א הכיתה העלתה לי את האוטו מהחנייה למדרכה, ואחר כך הוא לא הפסיק לרדוף אחרי ולשאול אם אני בטוח שזה בסדר. היו לנו ויכוחים. בסוכות האחרון לפני שנהרג, כשהיה בעצמונה, הכיתה הלכה לסוכה של הרב נוונטל, שהיה המהנדל השני, והיה לנו ויכוח גדול, כי הזהות הדתית שלי זה לא עצמונה. במכינה בעצמונה הרב קוק הוא הדמות שעל-פיה מחנכים, ואמרתי לארז שהרב קוק הוא עוד דמות בגלריה של דמויות גדולות. זה היה לו מאוד קשה, והויכוח היה לוהט. היה לו דיבור קצת מוזר. הוא לא היה מדבר שוטף, בהחלטיות, כאילו הוא לא בטוח במה שהוא אומר, אבל זה היה מטעה. הוא היה מאוד חדור בערכים ובטוח בעצמו. הבעיה היתה שהוא חשב יותר מהר מהדיבור, ולכן הדיבור שלו היה נשמע מהוסס ולא החלטי. אתם בטח מדמינים אותו כאיזה מטר תשעים על מטר תשעים עם אש בעיניים ורובה ביד, אבל זה לא היה כך. היו לו, תמיד, בייבי-פייס, והוא היה קטן. ארז בכלל היה איש של ניגודים. צנוע, עם כתפים ענקיות. מחשבות עמוקות ודעה מגובשת, עם דיבור מהוסס. קטן, אבל קצין באגוז. מאז שהוא איננו, הכיתה נפגשת שלוש פעמים בשנה. בסוכות, ביום הזיכרון לחללי צה"ל, וביום האסון. הכיתה היתה מפולגת לקבוצות, וארז היה איש גשר. הוא לא היה מזוהה עם אף קבוצה, ולכן כולם העריכו אותו. זה קצת אירוני, שעכשיו, בגלל מותו, הכיתה מגובשת.

כך אומר על ארז הרב רפי פרץ, שהיה הרב שלו במכינה הקדם-צבאית

בעצמונה :

"ארז היה בחור מאוד מיוחד. הוא הגיע למכינה עם עיצוב פנימי, עדינות גדולה, הקשבה. הוא לא ידע הכל, אבל היה קשוב מאוד. הוא הסמל הכי גדול שלי למכיניסט. היו לו אזנים כמו אנטנות, שומעות הכל.

לאט-לאט, מבחור אידיאליסט דתי, הוא הפך להיות בן-תורה. גם אוהב תורה, גם לומד תורה, התורה מצמיחה אותו. עם כל זה, עם כל צמיחתו לבן-תורה, השאיפה שלו לעשות שרות צבאי משמעותי היתה מאוד חזקה, מאוד נחושה. זה התבטא בכך שמיד מהמכינה עבר לצבא. אחרי שנה וחצי במכינה הוא עבר לאגוז.

הוא לא עזב את המכינה לרגע. היה ברור שהוא קשר את עולמו בתורה. הוא היה יוצא לרגילה, ובא למכינה, לפעמים אפילו בלי לחזור הביתה. אז הוא היה יושב ולומד, כאילו מעולם לא עזב. בד"כ בן-אדם שחוזר מהצבא ולומד תורה, לומד "תורה לייט", כי אין ראש ללמוד תורה כבדה. כשארז היה חוזר מהצבא, הוא היה אורז את הפק"לים, ונכנס ישר ללמוד סוגיות, קושיות, ממש כמו תלמיד שעדיין לא עזב את הישיבה.

לארז לא היה סתם ראש, היתה לו עמדה נפשית, גבוהה מאוד. יש דבר כזה שבחור דתי מגיע לצבא, והוא לא "שורד", "נחלש", אלא יוצא מלא כוחות יותר משנכנס? התשובה : כן. ההוכחה : ארז. העשייה הצבאית פיתחה לא רק את האידיאליזם, אלא גם את הנפש שלו.

אנחנו כצוות הוראה זקוקים לאנשים כאלה. ללמוד בישיבה זה משימה אחת, ולשרת בצבא זה משימה שניה, והוא הצליח לשלב ולהיות בשיא בין שתי המשימות. ארז דאג לכולם, עשה כל דבר כדי שהכל יהיה בסדר. ברור שסיבת מותו קשורה במה שהוא היה. הוא הדיר שינה מעניו כדי לעזור לחיילים שלו, ופחות הקפיד על עצמו.

אמרתי להורים שלו אינן נסיבות שאפשר להגיד : תאונה. הוא לוחם, שנהרג בעת הכנותיו למלחמה, וערך של מוות כזה הוא בדיוק כמו נפילה בקרב, לא פחות. אמרתי להורים שלו, שאם היה נהרג בקרב היה במותו גם פן של חילול ה'. קידוש ה', אבל גם חילול ה'. למה? כי אז זה אומר שידיים ערלות הצליחו לפגוע בו. כנראה שהקב"ה לא רצה שערל יפגע בנשמה כמו של ארז. נשמה כזו צריכה להילקח בטהרה."

הרב נוינא 106 1856-62
שאלתו סבן - חברה כ"ב.

בשנת א' ה'טו היה דאן ומאן, ואמרת זה היה לו ברור
שהוא הוצה לפי' מירניק. היה לו ברור שאמרו שהיה לו
פרופ' עד, הוא ח"ב לעבוד על עצמו ובתוך סי' י'
מתה מתה לפי' הספר וקלו. הוא היה מתחנך ש.
היה לו כל י' ענקי, ואם נבחרים ביניה היה שאלת
בבית ממנו אל הגב נשאר סימנים.
הוא היה בן אדם מאוד חם. יאאל ד'ק.
מה שאני צובר ממנו, זה שהוא וסאן היו יושבים אחד
בבית. אז הכיסאוק לא היו יושבים. הם היו כל הזמן
מתחנכים, והיו גם מאכלים וכו'.
תוך כזו זה, הם היו ג' יוסים א' בן-ז'ק' ובדור
ה'ניק, ד'ק כזו ה'ב' ה'נא, ה'ניק' ונא' י'. ע'ב' פי'ב'
וה'ק' ה'נא, ש'י'ב' ב'ס', ו'א' ו'ת' ש'י'ב' א'ת'ת'
י'ס' א'ת' ו'י'ב', א'ת' ה'ת' ח'ב' א'ת'ת' כ'א' לא כ'א'
ה'ס'נ'.

אני צווי לבית י'א הוא יהיה ב'א לאספת ה'רים,
וב'א'ת' ח'ב' א'ת' י'ב'.

ב'ב' י'א הם ה'א' ל' את האלו ה'ב'ת'
וא'כ' ה'א לא ה'ס'ק א'ת'ת' א'ת' ו'ל'א' א'ת'ת'
ה'ס'ת' ש'ת' לא ב'ס'ת' א'ת'ת'
ה'א ל' י'ב'ת' ב'ס'ת' ה'א' ל' ה'ס'ת' א'ת'ת'
ל' ה'ב' ה'א'ת'ת' ה'ת'ת', ו'א'ת'ת' ה'ת'ת' ב'ו'י'ב'
ב'ב' ל' ה'ת'ת' ה'ת'ת' ה'ת'ת' ל' לא ל' ה'ת'ת'
ה'ת'ת' ב'ב' ה'ת'ת' ה'ת'ת' ה'ת'ת' א'ת'ת'.

הוא היה קל, אבל היו לו פנים ענקיים.

בס"ד

טופס משוב חודשי - מחויבות אישית

שם התלמיד: ניר אהרון כתה: א' בי"ג מקום המחויבות: י' לבנים

אנא הקפד למלא בכל שבוע את המשבצת המתאימה ולהגיש בסוף החודש למחנך!

תאריך	שעת הגעה	שעת יציאה	דברים שהתנהלו כשורה	דברים שברצוני לשפר
א' חשוון	_____	_____	_____	_____
ח' חשוון	16:00	17:15	לא היינו אצל ילפיה אלא בפגישת ט' ט"ח, וזמנית שפחות וכו'. היה בסדר.	_____
ט"ו חשוון				
כב' חשוון				
כט' חשוון				

בס"ד

טופס משוב חודשי - מחויבות אישית

שם התלמיד: יאל סג"ר כתה: א במ"ב 2 מקום המחויבות: ב"א חשוון - צ'אס מו"ח י"ב לב"מ

אנא הקפד למלא בכל שבוע את המשבצת המתאימה ולהגיש בסוף החודש למחנך!

תאריך	שעת הגעה	שעת יציאה	דברים שהתנהלו כשורה	דברים שברצוני לשפר
א' חשוון	7:35	11:00	לא צו"כ	לא צו"כ
ח' חשוון	14:00	15:35	חל, הסכיו ע"י נה אנח' 18'1	לא יוצא, זה נשאל קשה (ראה).
ט' חשוון				
כב' חשוון				
כט' חשוון				

- עכרמל - אינה סניף, ולאנא חברים,

- עכרמל - חברים

- היולפיה - 1997 ללא מורים וכו'

- אינה כיתה הדריק? לזכר עם חניכים

שאלות

1. כמה במשפחה?
2. תמיד גרתם בירושלים?
3. איפה עובדים?
4. איך בחרתם שם?
5. איפה נולד?
6. באיזה גן היה?
7. יש סיפורים כשהיה ילד?
8. איפה היה ביסודי?
9. איך היתה תעודה ביסודי, אם אפשר לראות?
10. האם התלבט לאיזה תיכון ללכת?
11. האם היה מרוצה מהימלפרב?
12. מה אהב לעשות? (ספורט, תנועת נוער וכו')
13. מתי חל השינוי בהגברת לימודי קודש?
14. לספר דברים ממורים וכו'

15.

בס"ב

הרב רבי ברוך

"אנחנו היום בחור מאד מואד. הא' היום אמרנו עם ע'צום
 פנאי, עניניו גדולה, הקלבה, הוא לא ידע הכל, אבל הוא היה
 קלוב מאד, הוא הסת' הכי גדול לי אמרנו. היו לאנשים כמו
 אלה, שמוע' הכל."

לשאל (אם), מחזור (אידאליס) דת, הוא הפך להיות בן
 קורה. גם אדם קורה, גם אדם קורה, הקורה מלמדת איתו.
 עם כל זה, עם כל צמיחתו לבן קורה, הלא היה לו אדם
 שיהיה צבא. שמעון יהיה אדם מאד חזק, מאד קולל.
 זה הקהל בכך, למען מהמורה הוא עבר ~~על~~ צבא, אחר
 קנה וחצי במורה, הוא עבר לאדום."

הוא לא עזב את המורה לרעה. היה ברוך ללא
 קלוגה & קלוגה את זולתו בקורה, הוא היה ~~שם~~ שם
 לרעה וכו' למורה, וילוי יורש ומועד, כדלוי מולך
 לא עזב.

י
ל

בד"כ בן אדם לחיזה מלכא ומועד קורה, הוא אדם קורה
 כי אין הוא לקורה כדבר. **

לא לחיזה יאל, זה לחיזה נאם (נאם), גדולה מאד.
 יל דבר כזה לבחור דת מביע אצבא, והוא לא
 לומר, נאם, אלא יוצא מאד כוחות, יוצא מאד? העלה
 צבאות פיתה לא את האידאליס, פיתה את הנאם.
 אמרו בקווקם לאדם בלא. לאמר בילסיה זה מאד
 אחר, והוא בזה כה שליטה שיה, והוא הלאה לאם,
 והוא בילוי בלתי האלמות.

ל

דאג אכילס, עלה נאמר כי למכור יהיה בסדר.
 ברוך לסבת המוות קלוי בזה למה היה. הוא הדיר
 שיה מעניו כבי אחרים אחרים לו, ובחית הקדש
 * התלביה: כן. הוכחה: איתו.

כך אמר הרב רבי פריד, שהיה היה של ארץ
במדינה הקדש לבית בעצמות:

"ארץ היה בחור מאד מיוחד. הוא הגיע למדינה עם
עירוב פנימי, עדינות גדולה, הקלבה. הוא לא ידע הכל,
אבל הוא היה קלוב יאז. הוא הסמך הכי גדול שלי
למדינה. היו לו אפנים כמו אנטי, שומעם הכל.

"ללא לא, מחור אדיאליטי דתי, הוא הכן להיות בן-תורה.
עם אלה תורה, עם אומד תורה, התורה מנחמה אלה.
עם כל זה, עם כל צמיחתו לבן-תורה, הלשיפה שלו לעולם
שירות לבאי מלחמות היתה לאיפה מאד חזקה, מאד נחמדה.
כה התבטא בנק שמוצ המדינה עבר לעבא. אחרי שנה
וחצי במדינה הוא עבר לגאון.

"הט לא ענה את המדינה לרשע. היה ברור שהוא קלר את
עלמו בתורה. הוא היה מור לרשעים, ובא ישר למדינה,
לפנימם אפילו בלי לחזור הביתה, אז הוא היה יושב
ולומד, כאילו מאלם לא ענה.

"בב"ב בן אדם שמוצ מהצבא ולומד תורה, לומד תורה-לי, כי
אין ראל לתורה כבדה. כללית היה מוצ, הוא היה
אורז את הבקלים, ונכנס ישר אלמוד סוגיות, קוליות ממל
כמו תלמיד שדד"ן לא ענה את השליכה.
"עליו לא היה סתם ראל, היתה לו עמדה נפלי, עבירה מאד.

"יש דבר כזה שבחור דתי מים לעבא, והוא לא שורף, נאלץ, לא
יורא מלא כוחות, יותר מלנכנס? התלובה: כן. הוכחה: ארץ.
העליה הצבאית פיתה לא יק את האידאליים, אלא עם את
הנפל שלו.

אנחנו דגוור הוואה פקוקים לאנשים נלה. אלמוד ביליכה

בה משימה אחת, ואהיות ברכא זה משימה שניה, והוא הצלחת
אשלה, ואהיות בשיאו בשתי המשימות.

"אנך באב אכואם, אלה כה אבר אבי אלה יהיה בסבר.
ברג ססית המות קליר במה שהוא היה. הוא הביר שיע
מעניו אבי אעציר אחילים אלו, ופחות הקביע אל אלו.
"אחרתי אהורים אלו לעסבות מותו אינן עסבות לאפלי
להביב: תאונה.

"הוא אוחס, לעהים אעתי הכנתו למחמה, ועיק של מות כזה
הוא בביון כמו עפלה בקרה.

"אחרתי אהורים אלו, אלא היה נעים בקרה היה במותו אם
בן של חילול ה'. קידוש ה', אלא אם חילול ה', אמה? כי אז צי
אומר שיצים אהות הצלחתו לפסוד בו.

"כנראה הקב"ה לא רצה שיהי יפסד בגלמה כמו של ארז.
גלמה כזו צריכה אהות בלמה."